

Az írásbeli eljárásról
kérni kell papír alapú másolat.

SZEGEDI JÁRÁSBÍROSÁG
16.

2021 APR. 04

Alkotmánybíróság

Erk.: 2021 APR 04 22

Ügyszám: IV/00889-0/2021

Az első fokon eljáró bíróság útján

Példány: Mell:

Szegedi Járásbíróság útján

Érkezett: 2021 APR 20

Az ügyiratsz.: 50797/2020!

Példány: 1 Kezelőiroda: 3

Melléklet: 5 db

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a **Szegedi Járásbíróság 19.Pk.50.797/2020/13.** számú végzésének és a **Szegedi Törvényszék 5.Pkf.20.052/2021/2.** számú végzésének törvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

██████████ kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtása iránti kérelmet adott be indítványozó ██████████

██████████ en 2020. 07. 10. napján a Szegedi Járásbíróságra a 2020. június 19-21-ig tartó kapcsolattartásra.

Eljáró bíróság 19.Pk.50.797/2020/5. számú végzése alapján kérelmező nyilatkozatot tett 2020. 09. 13-ai keltezéssel a törvényes határidőn belül. A Szegedi Járásbíróság 19.Pk.50.797/2020/13. számú végzésével a kapcsolattartás végrehajtását elrendelte első fokon és 6e Ft-ban marasztalta az anyát. Ez ellen kérelmező fellebbezéssel élt. A Szegedi Törvényszék 5.Pkf.20.052/2021/2. számú végzésével az elsőfokú döntést helybenhagyta, melyet indítványozó 2021. 02. 03. napján vett kézhez.

Indítványozó álláspontja szerint a bíróságok a 2017. évi CXVIII. törvény (Bpnp.) 22/B.§ (4) d) pontját, 22/C.§ (1) bekezdését és a Bpnp. 1.§ (1) alapján a Pp. 129.§, Pp. 263.§ (1), Pp. 266.§, Pp. 268.§ (1), (2), Pp. 276.§, Pp. 279.§ (1), Pp. 300.§ (1), Pp. 326.§, Pp. 346.§ (5), Pp. 349.§ (1) bekezdését megsértették, mert ezeket a jogszabály helyeket figyelmen kívül hagyták, illetve helytelenül alkalmazták és ezen jogsértések következtében megsértették a Ptk. 4:2.§ (1), (4),

Ptk. 4:146.§ (2), 4:147.§ (1), 4:148.§, 4:149.§, 4:164.§ (2), 4:173.§, 4:178.§ (1), (2), 4:180.§ (1), 4:184.§-t, az 1991. évi LXIV. törvénnyel kihirdetett Gyermekek jogairól szóló New York-i Egyezmény 9. cikk 3. pont, 18. cikk 1. pontját, az 149/1997. (IX.10.) Kormányrendelet 27.§ (1) bekezdését, az Alaptörvény XXVIII., 28. és XVI. cikkét az alábbiak szerint:

Kizárólag a felek írásos, ellentmondásos nyilatkozata alapján hozott döntést a bíróság a tényállás felderítése nélkül, majd az így meghozott döntés ítéleti indokolási kötelezettségét jogszabályok felsorolásával és nem érdemi indokolással valósította meg. A bíróság objektív felelősséget alkalmaz, mely kizárólag azt a tényt vizsgálja elment-e a gyermek az apával vagy sem, azonban annak okát nem, de a meghíúsulást akként értékeli, hogy az az anya felróható magatartása, mert a nem megfelelő felkészítéssel meghíúsította a kapcsolattartást. Az apa csatolt videofelvételt, melyből kétséget kizáróan megállapítható lett volna, hogy az apa írásos előadása vagy az anyáé egyezik-e a tényekkel. A bíróság nem értékelt a felvételt, mert leírta, hogy „... a felek által tett nyilatkozatok alapján a bíróság érdemben tudott határozni a kérelemről.” egy olyan összetett esetben, ami 5 éve áll fenn. A tényállás felderítésére vonatkozó bizonyítási eljárást azzal igyekszik kiküszöbölni a bíróság, hogy „kizárólag a 2020. június 19. napján 15 óra 30 perctől 2020. június 21. napjának 17 óra 30 percéig esedékes folyamatos kapcsolattartás kapcsán kifejtett magatartások és körülmények alapján kellett határozni”. Anyagi felelősséget ró minden alkalommal a bíróság az anyára, mely első fokon 6e Ft, majd másodfokon 7e Ft annak ellenére, hogy a felek közt polgári peres eljárás van folyamatban a kapcsolattartás újraszabályozása tárgyában és a bíróságnak lehetősége van az eljárást felfüggeszteni a per befejezéséig, melynek tárgya kifejezetten az adott kapcsolattartási napot is érinti és amelyben részletes bizonyítás zajlik a felek felelősségét illetően. Mindezek ellenére a bíróság abban az álláspontom szerint szakkérdésben, hogy a kapcsolattartás meghíúsulásának mi az oka, a gyermek tiltakozása az apai magatartásból fakad-e vagy az anyáiból, tényállás tisztázása és bizonyítási eljárás nélkül döntött, amikor az anya leírta, hogy az apa vélelmezhetően előre megfontoltan cselekszik akként, hogy a kapcsolattartás ne jöjjön létre, emiatt őt feljelentesse újra meg újra, leírta, hogy férje a gyermekkel milyen magatartást tanúsít abból a célból, hogy hogy viselkedjen a gyermek, ha meglátja, hogy szaladjon felé örömmel és ezt felvétellel tudja igazolni. A bíróság ezen magatartás potenciális lehetősége esetén, az anya által ismertetett körülmények mellett, azok tisztázása nélkül aggálytalanul az anyát marasztalja és kényszeríti rá, hogy az apával menjen el a gyermek 3 napra, akin a korábban megvalósult kapcsolattartások után **körömrágást, ujjszopást, hajevést, fokozott haj birizgálást, hirtelen indokolatlan lázat, agresszivitást, tikkélést, szobatisztaság ellenére akaratlan széklet és vizelet ürítést, gyomorfájást, beszédhibát tapasztalt az anya vagy bágyadt, kiüresedett tekintettel apatikusan mered maga elé a gyermek**, amiért szakemberhez vitte, aki ennek háttérében az apai magatartást jelölte meg. Megjegyzem, ha az anya állítása igaz, komoly problémát vet fel, hogy egy ilyen személyiségű apához kényszeríti a bíróság a gyermeket, mert úgy tűnik, mindezt figyelmen kívül hagyva hozza meg döntését, miközben a gyermek jogaira hivatkozik.

A fent körülírt magatartás sérti az **Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését**, valamint a **28. cikk** Alaptörvény és jogszabályok értelmezésére vonatkozó feltételezés józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös cél szolgálatát és **közvetve a XVI. cikk (1),(3) bekezdéseit**.

Az alkotmányjogi panasszal érintett bírói döntések:

- Szegedi Járásbíróság 2020. október 30. napján meghozott 19.Pk.50.797/2020/13. számú végzése

- Szegedi Törvényszék 2021. január 29. napján meghozott 5.Pkf.20.052/2021/2. számú végzése

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Eljáró bíróság 19.Pk.50.797/2020/5. számú végzése alapján kérelmező nyilatkozatot tett 2020. 09. 13-ai keltezéssel a törvényes határidőn belül. A Szegedi Járásbíróság 19.Pk.50.797/2020/13. számú végzésével a kapcsolattartás végrehajtását elrendelte első fokon. Ez ellen kérelmező fellebbezéssel élt. A Szegedi Törvényszék 5.Pkf.20.052/2021/2. számú végzésével az elsőfokú döntést helybenhagyta, melyet indítványozó 2021. 02. 03. napján vett kézhez. A Bpnp. 2.§ g) pontja alapján felülvizsgálati eljárásnak nincs helye. Fentiek alapján rendes jogorvoslatot indítványozó kimerítette. A fellebbezést követő másodfokú döntés után nincs egyéb jogorvoslat. Indítványozó tudomása szerint az ügyben nincs folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve nem kezdeményeztek perújítást.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Indítványozó a másodfokú döntést 2021. február 03. napján vette kézhez. Fentiek alapján indítványozó kijelenti, hogy az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő (az alkotmányjogi panasz benyújtására alapjául szolgáló bírói döntés közlésétől számított 60 nap) megtartásra került.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

A jelen panasszal támadott jogszabály alkalmazásával hozott két végzés kapcsolattartás végrehajtására vonatkozó eljárás keretében került meghozatalra, melyben [REDACTED] Bpnp. 1.§ (2) alapján mint kérelmezett járt el a kérelmezővel közös gyermekük kapcsolattartása tárgyában. Ennek megfelelően az alkotmányjogi panasszal támadott bírói döntések indítványozóra, mint kérelmezettre vonatkozóan tartalmaznak rendelkezést, valamint [REDACTED] szülői felügyeleti jogát indítványozó gyakorolja, azaz az alkotmányjogi panaszt benyújtó személy jogait, érdekeit érinti.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Amennyiben a bíróságok a tisztességes eljárást, a gyermekek és a szülő alkotmányos jogát, valamint a szülő kötelességét és a törvények értelmezésénél a józan észnek, a közjónak és erkölcsös célnak való megfelelést, valamint a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik, abban az esetben a jelen tényállás esetén nem marasztalhatják az anyát, hogy nem készítette fel megfelelően a gyermeket a kapcsolattartásra és így a Bpnp. 22/B.§ (4) d) pontja alapján egyéb módon meghiúsítja a gyermekkel való zavartalan kapcsolattartást, bizonyítási eljárás lefolytatása és szakkérdésben szakértői vélemény készítése nélkül a felektől származó ellentmondásos nyilatkozatok alapján, amikor a gyermek apai kapcsolattartása során fennáll a gyermek bántalmazás potenciális lehetősége és az anya felügyelt kapcsolattartást kért, melytől az apa elzárkózott.

A 2020. június 19-21-ei láthatás egy alkalom, de egy eseménysorozat része, melyet az alábbi (részlet Schád László igazságügyi pszichológus-szakértő magánszakértői véleményéből: anyai exploráció) exploráció ír le.

exploráció: „19 éves voltam, mikor [REDACTED] t kezdtünk élni, 7 évig éltünk együtt. A házasságkötésünk utáni harmadik hónapban elköltöztem tőle a szüleimhez. Akkor már terhes voltam Flórával, és úgy gondoltam, hogy Flóra érdeke, hogy mi elváljunk. Ahogy Csaba viselkedett velem, úgy éreztem, hogy nem szeretném, hogy ezt Flóra is megtapasztalja. Csaba engem semmibe vett, mindenhogyan megalázott, ahogy csak tudott. Az önbizalmamat lerontotta, állandóan irányítani szeretett volna, megmondani mit tehetek. Mindenért én voltam a hibás, a veszélyeztetett terhességemért is. Amíg csak egyedül voltam ebben a kapcsolatban, ez nem tűnt fel, de ahogy terhes lettem, feltűnt, és nem szerettem volna, hogy Flóra ezt átélje, megtapasztalja, hogy egy nőt ennyire megalázzanak és így beszéljenek velem.

8 Hónapon keresztül semmi kapcsolat nem volt közöttünk. Már nem éltünk együtt, amikor szültem, mégis behívtam a szülésre, hátha változik valami. Ott sem tudott mit tenni, csak ült a széken, és amikor komplikáció lett, ki is küldték. Aztán megpróbáltam helyrehozni a kapcsolatunkat, odaköltözhetett hozzánk a szüleimhez. De semmi sem változott, 1 hónap múlva én is, szüleim is elküldték. Nem változott semmit sem. Megrángatott, nem segített semmiben sem. Újra megpróbálta leamortizálni az egész lényemet. Flóra nem is érdekelte, semmit sem csinált velem. Az 1 hó alatt talán kétszer volt a kezében, nem kelt fel hozzám, mert ugye neki mennie kell dolgozni. Mondtam neki, hogy bármikor jöhet Flóráat látogatni, sokáig nem jött, aztán meg heti egyszer 10 percre. Volt, amikor Anyjával jött. Amikor bejött, nagyon sírt Flóra, mert megijedt, és az anyja mondta neki, hogy 'Jogod van felvenni. Vedd fel!' Amikor először találkozott a jelenlegi férjemmel, onnantól minden nap el akart jönni, Flóráat is el akarta vinni, engem akart visszaszerezni. Ekkor már 8 hónapos volt Flóra.

Akkor már elindult a bírósági per. Ideiglenes intézkedéssel heti 3*1 órát határoztak meg az anya lakásán. Akkor meg állandóan azt akarta, hogy ki is vihesse Flórát sétálni az utcára. Akkor a szüleim házában laktam Flórával [REDACTED] [REDACTED] 1 éves kora után lett 3 órás kapcsolattartás elvitellel kedden és szombaton. Ezt vonták össze, amikor elköltöztünk Kecskemétre. Én 3 éves koráig szoptattam Flórát. Elvihette 5 órára. Akkor már volt skype-os lehetőség is kétnaponta, de az 1 éves gyereket nem lehetett 30 percen keresztül a képernyő előtt tartani, az apa meg olyannal bombázott, hogy hagyjam ott egyedül a gyereket, menjek ki a szobából. Úgy is nehéz volt az 1 éves gyereket a képernyő előtt tartani, hogy az ölemben ült, és amikor megpróbáltam kimenni, azonnal jött utánam. Emiatt jöttek a gyámhatósági beadványok. (Itt megmutatja, hogy egy nagy Auchanos szatyor lett már tele velük, de kb. 1 éve már a gyámhatósággal is elektromos ügyintézkést folytatnak. Aztán 2018 májusáig a kéthetenti láthatást határozta meg a bíróság. Ez 10 órás időtartamú kapcsolattartás volt, amelyen az apa lehozta vonattal Szegedre a kislányt és vonattal vitte vissza.

2018. májustól 12 hetes ciklusban zajló (ahogy a Szegedi Törvényszék 4.Pf.22.078/2017114. számú ítéletében szerepel) láthatási rend van. A csütörtökön kezdődő láthatásokon az apa az óvodából viheti el a gyermeket 15:30-kor, szombaton 17:30-ra kell visszavinnie az anya lakására. A pénteken kezdődő láthatáson az anya köteles a gyermeket elvinni az apa lakhelyére, és ott veheti át vasárnap 17:30-kor. A nyári szünetben az apa minden évben július 01-én 8:30 –tól július 15-én 18:30 óráig, augusztus 1-én 8:30-tól augusztus 15-én 18:30-ig viheti el a gyermeket. A pünkösdi és húsvéti ünnepi láthatások is szabályozva lettek. A láthatás úgy van, hogy van, hogy az apa 3 hétig nem is látja Flórát, aztán van olyan, hogy 5 hétből 4 hétvégén van nála Flóra. Most a munka helyemen pénteken 17 óráig dolgozom, előbb semmiképpen sem mehetek el. Így az apa be is adott egy javaslatot a gyámügyre, hogy engem 40000 Ft-ra büntessenek meg. Mindez azért van, mert nem lehet megbeszélni az apával, hogy csak 2,5 órával később tudok oda érné. Történt olyan, hogy az apa az óvodában is cirkuszt. Kiabált az óvónőkkel. Flóra is sírt, a gyerekek is sírtak. **Az apa elkezdte rángatni Flórát. Az óvónők is írtak emiatt, a szülők is írtak emiatt bejelentést a gyermekjólétnek,** de az esetmenedzser úgy ítélte meg, hogy ez a magatartás nem veszélyeztető, és nem továbbította az iratokat. Ezután az óvoda írásban közölte, hogy nem szeretnék, ha az óvodában lenne a gyermek átadása. Flóra megijedt, sírt, el szeretett volna menni pisálni. **Az apa ledörgedelmezte Flórát és az anyát, aztán elment a folyosó végére, és onnan kiabált Flórára, hogy „gyerünk már, siessél!” Flóra akkor nagyon sírt, belém kapaszkodott. Az apa meg sem várta, hogy megnyugodjon Flóra, lefeszítette rólam. A többi szülő mondta, hogy Flóra még a saroknál is hangosan sírt (500-600 méter a vasútállomás felé). A facebookon ránk is írtak a szülők, kérdezték, hogy ez mi volt.** Azért választottuk ezt az óvodát, mert itt nagyon jó a nevelőgárda, és sokoldalú programot biztosítanak (drámapedagógia, mozgásfejlesztés, tánc, bábszínház).

A láthatás előtt, azután, hogy közöljük vele, Flóra olyan, mintha átkerülne más dimenzióba, olyan, mintha vegetálna: játszik, egyszer csak leül, és maga elé néz, kifejezéstelen a tekintete.

Közvetlen előtte visszafejlődik, elbújik, nem szeretne öltözni, bekapdossa az ujját, nem szeretne semmit sem csinálni, nagy felhangosodással sikongat, kiabál. Az apjával való találkozáskor, amikor jelen vagyok: most már csak leteszem, megölel, nagy nehezen akar elengedni. Nem megy oda az apjához, jött az apja feléje, a gyerek nem ment oda hozzá, nagy ívben kikerülte és egyedül felment az emeletre. Ez akkor van, amikor én viszem Szegedre. A visszavételkor: Amikor meglát, nagyon messziről rohan felém, eldob mindent, nem is köszön el az apjától, nem ad neki puszit, rohan. Utána a viselkedése kétfajta. Az egyik: nagyon - nagyon nyugodtan jön. Azt érezteti, hogy imád minket. Levinek köszön először. Órák hosszat követi, mintha ezzel akarná jelezni, hogy ő jó, ne kelljen neki elmennie. Utána többször felébred éjszaka, felsír, ilyenkor igényli, hogy ott is legyünk mellette, állandóan igényel bennünket. Ágyunkba jön. Ilyenkor az utóbbi alkalommal bepisülés, bekakilás következett be. Ilyenkor nagyon elkezd sírni. Kérdezem, mi baja van, „nem tudom Anya” és jön, bújik hozzánk. Pár napig, akár egy hétig is tart a megnyugvás. Tud segíteni ilyenkor a lovaglás, egy jó program, ettől javul a helyzet. A láthatás után Flóra viselkedése Levivel, Mátéval, velem megváltozik. Ilyenkor óvodába sem tudom vinni. Olyan, mintha érzelmileg plusz töltést szeretne kapni. Rajtunk lóg, bújik, nem is nagyon játszik egyedül. Régebben tövig rágta a körmét, és **tickelt a szeme. Akkor volt ez, amikor májusban elkezdődött ez a kapcsolattartási rendszer. Ezt az apa is látta. Mondta, hogy vigyük el szemészhez. El is vittük, de a szemével nem volt semmi baj.** Ezek a tünetek megszűntek. **A védőnő is tapasztalta, amikor 3 órától 8 órára nőtt a kapcsolattartás ideje, hogy dadogott Flóra.** Flóra most inkább hadar. Flórának a gyomra szokott még fájni a kapcsolattartások után. A kapcsolattartások után úgy viselkedik, mintha nem is Flóra lenne. Egészen más gyereket kapok vissza. Agresszív, hisztis, rombolás. Levit bántja, engem bánt, Mátéval nem is foglalkozik. Kiabál velünk. Mamával is (anyai). Mintha az egész világra haragudna. Ilyenkor legtöbbször valami törik. A babáit is gypálja. Flóra en beszél semmit a láthatásról. Azt mondja „Inkább ezt hagyjuk, nem beszélek róla.” Néha elszól egy - egy mondatot. Amikor valamit csinálunk, megemlíti, hogy ezt csináltuk Csabával is, vagy ezt csinálta a Mami (apai) is. De semmit nem mesél arról, hogy hogyan érezte magát. Az óvodában sem mesél, ha kérdezik akkor sem. Megfigyeltük, ha a láthatás után agresszív, akkor Csabával volt egyedül a láthatás alatt. Ha az apai nagymama is ott van, akkor Flóra hazajövetel után kevésbé agresszív. **Mamit biztosan nem szereti, mert megharapta Mamit, mert bántotta, ezért kapott egy pofont Csabától.**

Csaba sem mond semmit a láthatásról. Mindig azt mondja, hogy Flóra nagyon jól érezte magát, és nem szeretett volna hazajönni. A két hetes láthatások során sem tudtunk semmit Flóráról. Kérdeztem email-ben, hogy van Flóra. Azt válaszolta Csaba, hogy jól van, nagyon jól érzi magát, nem hiányoztok neki. A láthatás során Flóra az apjánál belázasodott, Csaba elvitte az ügyeletre. Én jöttem érte SOS, egy óra múlva már semmi baja sem volt a kislánynomnak. Még kisebb volt, akkor Flóra többet betegeskedett, és sokszor, amikor kapcsolattartásra került volna a sor, akkor belázasodott. Kérdezte Flóra, hogy „Anya, ugye Ti vagytok a családom? Anya, nagyon - nagyon szeretem a családom? Ugye a Te lányod vagyok? Ugye Levi a testvérem?

Olyan, mintha kapaszkodókat keresne. Szerintem ez a mostani kapcsolattartási mód miatt van. Flóra a nevelőapját Mátét könnyen elfogadta. Máté a kislányt 5 hónapos korától neveli. Iszonyatosan jó a kapcsolata Flórának Mátéval, Apjának tekinti. Bizonyos helyzetekben én nem is kellek, csak Máté. Amikor Máté hozzánk költözött, Apunak szólította. Előtte sehogy nem szólította. Egyedül is jól el van Mátéval, másként foglalkozik velük, mint én. Ahogy elkezdenek játszani Mátéval, egyből más játékok kerülnek elő. Flóra képes végig ülni a mozit, de nem tud egy helyben ülni vacsoránál, vagy ha a puzzle-t nem tudja 5 perc alatt kirakni, akkor otthagyja. Szeretném, ha úgy zajlana a láthatás, hogy Flórának ne legyen semmilyen baja, ne legyenek neki problémái.”

A fellebbezett végzés indokolása leírja, hogy a Gyermekjogi Egyezmény 3. cikke alapján a gyermek legfőbb érdekét kell elsősorban figyelembe venni, melyet a Ptk. vonatkozó rendelkezései is tartalmaznak. Schád László igazságügyi pszichológus-szakértő leírta:

„A három hét apától való távollét után, ha igazán jó lenne az apával a kapcsolata, nem következhetnének be olyan szorongási és tiltakozási jelek, mint amit az átadás - átvételi felvétel mutat. Ez azt jelzi, hogy a már éppen megnyugodott, önmagát biztonságban érző kislány ismét erős szorongásokat él meg.”

„... sem az érzelmi, sem a tárgyvesztési zsarolás nem vezet feszültségoldáshoz, hanem csak növeli egy ilyen korú gyermek szorongását.”

Ezt a szakértő az apai kapcsolattartáson készült rejtett felvételen tapasztalt apai magatartás kapcsán írta le.

„Flóra a vizsgálat során is jelzi azzal, hogy az édesapját nem akarja Apa-ként azonosítani, megnevezni, szinte csak negatív dolgokat mesél el az édesapjával való kapcsolatáról, hogy nincs megfelelő érzelmi kötődése az édesapjához. Meg is fogalmazza, és **úgy tűnik ez a gyermek saját véleménye**, hogy nem akarja az apjával tartani a kapcsolatot.”

„A régebben fennálló körömrágás, ujjszopás, hajevés, fokozott haj birizgálás, a mostanában is előforduló hirtelen indokolatlan láz, a hasfájás, a már szobatiszta gyermek bepisítése, bekakilása arra utal, hogy a gyermek pszichésen nem tud mit kezdeni azzal a helyzettel, hogy az apai láthatási kötelezettsége a saját akarata ellen is fennáll, és emiatt pszichoszomatikus tüneteket mozgósít.”

Amennyiben a 3. cikket ténylegesen figyelembe veszik a bíróságok, a szakértői vélemény figyelmen kívül nem hagyható. A szakkérdés aktualizálása szükséges lehet, de ezt a bíróság nem döntheti el, mert szakkérdés.

Fontosnak tartja az anya a gyermeknek az apával való kapcsolattartását, mert a gyermek egészséges fejlődéséhez szükséges. A kapcsolattartások során a gyermek nem megy el az apával. Ennek szankcionálható oka a peren kívüli eljárás tárgya, melyet a Bpnp. 22/B.§ (4) a)-d) pontig jelöl.

- a) határidőben nem tesz eleget kapcsolattartási kötelezettségének,
- b) a határozatban megállapított határidő alatt nem pótolja az elmaradt kapcsolattartást,
- c) a kapcsolattartást kellő indok nélkül akadályozza vagy
- d) egyéb módon megghiúsítja a gyermekkel való zavartalan kapcsolattartást.

Álláspontom szerint a Gyermejjogi Egyezmény 3. cikke és a Ptk. vonatkozó rendelkezései nem azt mondják ki, hogy kérelmezett erőszakkal adja át a gyermeket annak akarata ellenére, ha az fizikai tüneteket produkál és fenn áll a pszichés és fizikai bántalmazás potenciális lehetősége, valamint a Bpnp. 22/B. (4) a)-d) pontjai sem értelmezhetőek így. A bíróság a kapcsolattartás elmaradásának okát, anélkül, hogy a felvételt megtekintette volna, szakértőt alkalmazott volna a d) pontban jelölte meg, miszerint az anya nem megfelelően készíti fel a gyermeket, mellyel megghiúsítja a kapcsolattartást. A döntést egyedül a felek ellentmondásos előadására alapozta és a tényre, hogy a gyermek nem megy el.

A video felvételen az alábbiak történnek 2:55-4:59, sajnos a cselekmény ritkán látható, többnyire hallható, az apa a szokásos pár méter távolságból kommunikál a gyermekkel, a férjet nem tekinti jelen lévőnek (apa: a, férj: f, Flóra: gy):

- a: (gyermeknek messziről nagy örömmel) szia
- f: (azt hiszi az apa neki köszön) hello
- a: (férj köszönésébe vágva) szia drágám
- f: hello
- a: (férjről továbbra sem vesz tudomást) szia szívem
- f: (gyermeknek) szia kicsim, tudod beszéltük várj, várj, várj, várj, vigyázz a pólómra, Flóra, Flóra
- a: (elneveti magát a gyermek magatartását látva és nevetve mondja) szívem
- f: (gyermeknek)megbeszéltük
- a: (nevetve) gyere, gyere, gyere drágám, gyere édesem
- f: adok puszit, (puszít ad) szia, Flóra, Flóra
- gy: apuhoz nem
- f: kicsim, légy szíves
- a: gyere drágám, menjünk, jó?
- f: kicsim, figyelj
- gy: nem érthetően ismételi valamit
- f: Flóra, Flóra, figyelj ide

a: szívem

gy: apa

f: mondjad, mondjad

gy: (nem érhető rész) akarok

f: kicsim

a: gyere kislányom, menjünk, jó? szívem, gyere, jó?

f: gyere ide leraklak a kapuba

gy: tiltakozik

f: na, Flóra

a: na gyere, gyere kislányom, figyelj csak, gyere, ő mondjad Máténak, hogy tegyen le aztán menjünk, jó?, gyere

gy: tiltakozik

(ekkor kb. 1-1.5 m a távolság, az apa a társasház lépcsőházában van a férj a nyakában kapaszkodó gyermekkel kívül áll az utcán a bejárati ajtóban, a férj két keze szabadon van, a gyermek kapaszkodik a férjbe)

f: de már megint ezzel jössz, légy szíves nem engedélyezem a felvételt szeretném

a: (továbbra sem vesz tudomást a férjről, a szavába vágva) gyere kislányom, jó?

f: hogyha letennéd a telefont

f: jó

a: (férj szavába vágva ismét beszél a gyerekekhez, aki neki háttal van a férj nyakába kapaszkodva, továbbra sem tesz semmilyen cselekvést azért, hogy a gyermeket átvegye a verbális felszólításokon kívül) szívem

f: nem teszed el a telefont?

a: (továbbra is ugyanúgy nem vesz tudomást a hozzá beszélő férjről és a gyermekhez beszél) gyere drágám jó?

f: kérdezem még egyszer, nem teszed el a telefont? Ha nem teszed el, akkor úgy érzem, hogy nem teszel meg mindent ...

a: (továbbra is úgy tesz mintha a férj nem lenne jelen és szándékosan a szavába vágva a gyermekhez beszél) gyere kislányom menjünk, jó?

f: hallgass végig

a: (továbbra is szándékosan a férj szavába vágva, hogy éreztesse vele, hogy nem veszi semmilyen módon figyelembe a férj közlését) szívem

f: utoljára kérek tedd el a telefont

a: (továbbra sem kommunikál a férjjel és a gyermekhez beszél és elindul beljebb a társasházba) gyere drágám

f: ellenkező esetben

gy: morogni kezd

a: (elneveti magát) na ne már, kislányom de miért morogsz?

(a férj belép a társasházba, hogy az apához olyan közel legyen, hogy az apa át tudja venni a gyermeket, az apa hátrál)

f: tessék itt van, itt a lányod

a: gyere

f: tessék

gy: tiltakozik

a: gyere drágám (elneveti magát) ház ezt,

f: tessék

(a férj teljesen közel megy az apához, hogy át tudja venni, de az apa nem tesz semmilyen cselekvést és azt mondja)

a: ez ezt így nem lehet kislányom, hát hogy van ez kislányom

f: tedd el a telefont

gy: apja fele fordul és rámorog

a: de gyere le drágám, gyere le (elneveti magát) gyere le a nyakából Máténak, így nem lehet (ekkor a férj kimegy az utcára, ahol azt mondja vélelmezhetőn anyósának) ezt nem hiszem el, videózik érted és idegesít azzal, hogy videózik

a: á (elindul a házba, becsapja az ajtót, menet közben) ezt nem hiszem el

Megjegyzendő, hogy a gyermekkel való kapcsolattartást jelenleg szabályozó ítélet engedélyezi a férj útján történő átadást és az anyának az apa magatartása miatt, ami az elmondása szerint az, hogy hozzá akar közeledni, kedvezőbb ha a férj van jelen.

Az érdemben 2:53-4:58-ig tartó felvétel megtekintése esetén érzékelhette volna a bíróság, hogy az apa magatartása kifejezetten rosszhiszemű és semmilyen együttműködést nem tanúsít. A felvételtől egyértelműen megállapítható, hogy nincsen valós átvételi szándék. A gyermek egyértelműen elzárkózik apjától, magatartása védekező.

Az apai nyilatkozat a felvételek alapján nem helytálló az alábbiak szerint (a korábbi nyilatkozatával teljesen egybevágó négy bekezdéssel kezdődik):

Az apa leírja, hogy korábban minden rendben volt és most az anya és férje magatartása miatt nem érzi magát biztonságban a gyermek. Egyrészt szakkérdés, hogy miért nem érzi biztonságban magát a gyermek, másrészt, maga az apa is elismeri ezt a tényt.

Nem könyörög a gyermeknek az apa, ahogyan ez a felvételtől is látható, több méter távolságból felszólító módon jelzi a gyermeknek óháját.

Nem mondanak semmilyen véleményt az átadáskor az átadó felek, ahogyan ez a jelen felvételtől is látható.

Nincsen provokáció a férj részéről, ahogyan az a felvételtől is látszik.

Senki nem törli az apába a lábát.

Az apa is elismeri, hogy a gyermek nem akar vele menni. Szakkérdés, hogy egy gyermek ilyen magatartásra rábírható-e.

Az apa ismeri el, hogy eljön az átadás helyszínéről, mely a felvétel megtekintése esetén egyértelműen látható, hogy nem az átadó magatartásán múlik és semmi nem valósul meg abból, amit az eljövétel okaként az apa megjelöl.

Hogy nincs felkészítve a gyermek és ellene van nevelve az az apa állítása, vélelme, valamint szakkérdés. Azzal egyetért Ügyfelem, hogy a tanúsított magatartás tényleg órák alatt sem vezet eredményre, tehát, az hogy csak abban az esetben viszi el a gyermeket, ha elengedi az átadót és magától megy oda hozzá. Ennek elmaradásának oka is szakkérdés és az anya elmondás és a magánszakértő szerint is az apai magatartás az oka.

Maga az apa írja le, hogy „*magától odasétálna, mint azelőtt.*”, azaz kétséget kizáróan megállapítható, hogy az apa ezen magatartást várja el, melyet a védelembe vételi eljárás során eljáró személyek is megerősítenek, hogy az átadást kizárólag így képzeli el.

Az apa is megerősíti, hogy a gyerek kinyilvánítja már megérkezésekor, hogy nem akar vele elmenni. Ennek oka szakkérdés, az apa által megjelölt ok vélelem, melyet okirat cáfol.

A férj nem tartja folyamatosan ölében a gyermeket, valamint ennek oka is szakkérdés és egyértelműen mutatja a gyermek védekező magatartását apjától. Szintén szakkérdés, hogy a gyermek ezt befolyásoltság okán teszi-e. A magánszakértő kijelentette, hogy ez a gyermek saját véleménye. A felvételen is látszik, a férj próbálja letenni a gyermeket többször, de az nem sikerül vagy ha sikerül is, akkor ismét fel kell venni, ahogy az apa közelebb kerül.

A színjáték álláspontom szerint nem a férj magatartását jellemzi.

A férj nem csak úgy tesz mint aki át akarja adni a gyermeket.

Az apa elismeri, hogy csak akarata ellenére tudná a gyereket elvinni, melynek oka szakkérdés.

A férj többször megpróbálja leválasztani magáról a gyermeket. Szintén szakkérdés, hogy miért ragaszkodik ennyire a gyermek az apa jelenlétében, mert a felvételen is látszik, hogy amíg az apa nem érkezik meg, addig a járdán áll a gyermek.

A férj nem fogja vissza a gyermeket.

Az apa elismeri, hogy a rendőrség és a védelembe vételi eljárás esetenedzsera is erőszakmentes átadást javasol, azaz az apa csak erőszakkal tudná jelenleg a gyermeket elvinni.

Az apa elismeri, hogy évek óta bírságotlatja az anyát, azonban ez pár alkalom volt, a többiben elutasították kérelmét a gyámhivatalnál. Az is egyértelműen látszik, hogy az apa segítségre szorul vagy felügyelt kapcsolattartásra, mert láthatóan nem tudja, hogy egy gyermekkel hogyan kell kapcsolatot felvenni és kapcsolatban maradni. Teljesen szélsőséges és minden gyakorlatiasságot nélkülöz elképzelése a gyermekkel való kapcsolattartásról.

Nem helytálló, hogy az apának nincs semmilyen lehetősége. Ez csak az ő olvasatában áll, mert gyakorlatiatlan hozzáállását igazolva azon kívül mást, mint hogy ő megáll a gyermektől pár méterre, majd a gyerek odamegy hozzá és ő elsétál vele, nem tud elképzelni egy kapcsolattartásról.

Ezt követően az 5. oldal harmadik bekezdésétől az adott eseményre vonatkozik a leírás:

A felvételen nem hallatszik, ahogyan a gyermek azt kéri vegyék fel.

Az anya már többször rögzítette, hogy a férje az apu, kérelmező pedig apa. Nem neveli arra a gyermeket, hogy Csabának hívja. Erről későbbi átadásról készült felvételen is nyilatkozik.

Az anya támogatja a felügyelt átadást, ettől az apa zárkózik el. Ezt az anya írásos kérelemmel is tudja igazolni és az esetmenedzser is meg tudja erősíteni.

A férj engedi, hogy kivegye a gyermeket a kezéből. A gyermek intenzív tiltakozása az anya elmondása szerint az oka annak, amiért az apa nem veszi át a gyermeket, melyről más kapcsolattartás során felvétel készült. A gyermek az apa érintése vagy közelsége esetén olyan intenzitással tiltakozik, mely egyértelműen megmutatja, hogy a gyermekkel az apa viszonya milyen mértékben sérült. Ezt úgy tünteti fel, hogy ez az anyai befolyásoltság miatt valósul meg. Azért nem megy közelebb, mert akkor a felvételek egyértelműen igazolnák a gyermekével való viszonyt. **Ez más alkalommal (pl. 2017. 06. 14.) rögzítésre került a férj által, amikor több percen át a gyermek ordítva sír és hangosan üvölti sírva, hogy nem megyek el. Az szintén szakkérdés, hogy az apa ezt szándékosan nyilatkozza, torzítja így vagy ez a tényleges meggyőződése, mely álláspontom szerint mindkét esetben fontos személyiségi jegy, mely alapján az apa nem feltétlenül alkalmas egy kiskorú gyermekkel való felügyelet nélküli kapcsolattartásra.**

Továbbra is megerősíti nézőpontját, hogy a gyermeknek magától kell odasétálnia hozzá, majd elmennie vele.

Ezt követően az apa a minden kérelme végére írt bekezdéseket helyezte, melyek már előadott vélelmeit tartalmazzák a gyermek ellene neveléséről, mely során teljes mértékben figyelmen kívül hagyja saját közrehatását. **Szándéka megkérdőjeleződik, mert ha ténylegesen a gyermeket akarná látni, akkor minimum felügyelt kapcsolattartást kérne, nem pedig maga által elismerten évek óta az anyát jelentené fel.**

Tehát, ha a bíróság a felvételt és a beadványokat értékeli a Bpnp. és a Pp. vonatkozó rendelkezései szerint, érzékelhette volna az apai előadás elfogultságát és, hogy potenciálisan veszélyeztető lehet a gyermekre nézve a kapcsolattartás és így további bizonyítás vagy szakértő nélkül nem dönthette volna el a gyermek viselkedésének okát.

A gyermek és az apa kapcsolata teljesen megszakadt. Először azt kell elérni, hogy legalább beszélgessen vele a gyermek, ami nem fog megvalósulni egyetlen láthatás során, hanem számos láthatás kellene, amely során felügyelet mellett van jelen az apa. Végtelen számú alkalommal teheti meg ugyanezen magatartást, ahogyan a felvételen is teszi, az mindig ugyanazzal az eredménnyel fog zárulni, mint a felvételen, nem vezet eredményre. **A gyermek nem marad együtt az apával erőszak vagy kényszer nélkül,** amire más esetekről készült felvételek is bizonyítékok. **Szakkérdés, hogy az anya rábíthatja-e ilyen magatartásra és hogy mi a magatartás oka.** Álláspontom szerint laikusként vélelmezhető, hogy az apai magatartásra vezethető vissza. Veszélyeztetettséget jelző lap is kiállításra került, nem az anya magatartása miatt.

A gyámhivatal írta le az apa által indított egyik eljárásban "Amint arra már számos esetben felhívtuk a figyelmet, a folyamatosan kezdeményezett hatósági eljárások még tovább mélyítik a szülők között fennálló konfliktust, ami nem szolgálja a gyermek egészséges fejlődését. A gyámhatóság nem támogatja ezt a folyamatot." (Kelt: Kecskemét, 2019. július 9., BK/SZGYO/4-46/2019.)

Leírja az eljáró bíróság, hogy csak az adott kapcsolattartás során kifejtett magatartásokat és körülményeket kell értékelni. Álláspontom szerint ez a jogalkalmazás ebben a helyzetben egyértelműen sérti a megjelölt Alkotmányos követelményeket. Volt kapcsolattartás, ami jelenleg nincs, de a kettő közt történetekkel a bíróság nem foglalkozik. Az okot nem vizsgálja, csak az okozatot és a jelen helyzetet teljes mértékben az anyának róják fel, őt teszi egyedül felelőssé a folyamatért, anyagilag is. A folyamatnak a jelen az eredménye és hogy ebben ki és hogyan felelős nem lehet azzal szummázni, hogy az anya nem készíti fel megfelelően a gyermeket és ezzel akadályozza a kapcsolatot az adott napon. Az anya az előzményeknél rögzítette, hogy az apa korábban bántalmazta az anyát és a gyermeket is, melyre az anyának tanúi is vannak. Ha csak azt nézzük, ami az egyes napokon van és a kiváltó okot nem, akkor helytelen döntés születhet csak. Az adott kapcsolattartás során történt tényeket elemezve helytálló, hogy a kapcsolat megvalósulásának nincs realitása, azonban **a felróhatóság kérdésében egy adott nap pár perces történései alapján döntés nem hozható**, ha az Alkotmányos követelményeket betartja a bíróság. **Akkor lenne helyes a bíróság döntése, ha a jelen helyzet az apa bárminemű közrehatása nélkül alakult volna ki. Jelenleg a bíróság ezt állítja.** Álláspontom szerint kizárt, hogy ezt meg tudja állapítani az ellentmondásos nyilatkozatokból, ha a törvényeket betartja és indokolási kötelezettsége nem merül ki a jogszabályhelyek felsorolásából és a „Mindezekre figyelemmel” kitételrel. **A létrejött adott napi gyermeki magatartás kialakulásában való közrehatás kifejtőjének, formájának, mértékének tényállási tisztázása semmilyen módon nem valósult meg, mely álláspontom szerint ráadásul szakkérdés. Kérdést vet fel a bíróság miért írja ezt kógens rendelkezésként. Erre sem a Bpnp., sem a Pp., sem a Ptk. nem tesz utalást. Amennyiben van erre vonatkozó jogszabály, abban az esetben ennek Alkotmányellenessége is vizsgálendő.**

Továbbá a bíróság leírja, hogy nem fogadta el a kérelmezett hivatkozását igazoltnak, mert a csatolt iratok több évvel korábbiak. **Kérdést vet fel kérelmező előadását mivel igazolta? A bíróság azt mégis valósnak fogadta el. Itt is megjelenik az Alaptörvény ellenesség**, mert nem került betartásra a tisztességes eljárás és ennek keretében sérült a Pp. indokolási kötelezettsége, valamint tényállás tisztázási kötelezettség. **Egyoldalúan értékeli a felek előadását a bíróság a kérelmező javára.** Mindkét oldalon írásos tényállítás szerepel, a bíróság bizonyítékok nélkül hozott döntést.

Amennyiben bizonyítást nem kíván felvenni a bíróság, mert az a peren kívüli eljárás jellegét tekintve nem elvárható, akkor minimum az eljárás felfüggesztésére van szükség, amíg a polgári peres eljárás le nem zárul, ha tényleg a gyermek érdekét nézzük és érdemben akarjuk megkeresni a felelőst vagy felelősöket az Alaptörvény és a jogszabályok betartásával. Ha utólag megállapítást nyer a polgári perben, hogy esetleg az apai magatartás az ok, abban az esetben kártérítési felelősséget von maga után, hogy a bíróság felróhatóság vizsgálata hiányában tévesen állapította meg a felelősséget szakkérdésben. Álláspontom szerint ennek a rizikónak a vállalása sem egyeztethető össze az Alaptörvénnyel és a jogszabályokkal, miszerint ugyan most nem tudható, hogy ténylegesen veszélyezteti-e az apa gyermeket, illetve kinek a magatartása hathat a gyermekre, de ha esetleg később beigazolódik nem csupán a tévesen kirótt összegek megfizetése a következmény. A gyermek jelenleg az **előzetesen végrehajtható** bírói döntés alapján végrehajtás útján **erőszakkal elvihető**. Amennyiben az anya előadása valós, sokkal többet veszít az anyagiakon kívül, mert **a gyermeknek esetlegesen okozott sérelem vissza nem fordítható, azt egy esetleges nem vagyoni kártérítés nem teszi semmissé. Ez szintén igazolja a jelen kérelemben megjelölt Alaptörvényi és egyéb törvényi kötelezettségek Alkotmányellenes alkalmazását, megszegését, mert ez nem a közjót, józan eszt és erkölcsöt, valamint a gyermek és szülő alkotmányos jogait és a tisztességes eljárást szolgálja.**

Jelen helyzetben ha negatív esemény történt a gyermekkel az apai elvitel során, mely miatt pszichésen károsodott, az apával ezt követően nem akar elmenni, akkor mivel nem került a szakkérdés tisztázásra, hogy érte-e károsodás a gyermeket és az az apának felróható-e, az anya adott helyzetben elvárható magatartása az, hogy amíg ez nem tisztázódik, addig a rendelkezésére álló tények és adatok alapján tesz eleget Ptk.-beli kötelezettségének és gondozásában lévő gyermek tiltakozása és a magánszakértői vélemény alapján elviszi a gyermeket és próbálja rábírní az apával való kapcsolattartásra, de nem befolyásolással és nem erőszakkal. Szakértő szükséges, hogy tisztázza van-e és ha igen milyen fokú a gyermek sérülése, azt az apai magatartás okozta-e, azaz jogos-e a gyermek tiltakozása és jogos-e az apa elviteli szándéka? Ha a szakértő akként igazolja a gyermek magatartásának okát, hogy az az apa felróható magatartása, abban az esetben helytelen a bíróság döntése, aki a felek ellentmondásos előadása alapján kizárólag az anya felelősségét állapítja meg szakkérdésben. Szakértő döntheti el, hogy az anya magatartása az adott helyzetben általában elvárható-e. **Kérelmezettnek az Alaptörvény és a Ptk. általi kötelezettsége óvni a gondozásában lévő gyermeket. A bíróság döntése abban az esetben helytálló, ha a szakértő az apai magatartás kapcsán nem állapítja meg annak felróhatóságát. Ezt a bíróság szakértő nélkül nem jogosult és nem képes eldönteni. Itt is tetten érhető az Alaptörvény ellenesség, mert az objektivizált és az objektív összekeverése nem összeegyeztethető a tisztességes eljárás követelményével, a**

szülő és a gyermek alkotmányos jogainak védelmével, valamint a jogalkalmazás és jogszabályok értelmezése Alkotmányos követelményével.

A felek előadásainak ellentmondása alapján egyértelmű, hogy a felvétel meg nem tekintése a tényállás tisztázási kötelezettség megszegése. A gyermek tiltakozik az elvitel ellen. Ez tény. Ennek oka a felek előadása alapján ellentmondásos. **Kérdés, hogy mi alapján döntötte el a bíróság, hogyha nem nézte meg a felvételt, hogy a kérelmező előadása helytálló-e és az anya nem készítette fel a gyermeket?** Ha a felvételt nem tekinti meg, akkor meg kell jelölnie a kérelmező és az anya ellentmondásos előadása alapján miért a kérelmezői álláspontot fogadta el. Amennyiben megtekintette volna a felvételt, érzékelt volna a kérelmezői előadás ellentmondásosságát és ezt követően kérdés és szakkérdés, hogy miért nem megy el a gyermek, ha a bíróság nem volt jelen a felkészítésnél. **A bíróság** ezt nem tette meg, **csupán a jogszabályhelyeket sorolta fel és hogy kérelmezett állítását nem fogadta el, mert azt nem tudta igazolni. Itt is sérült a tisztességes eljáráshoz való jog,** a bizonyítás és indokolás törvény szerinti elmaradása és a bizonyítás egyoldalú megkövetelése okán.

Kérelmező 860 eljárást indított kérelmezett elmondása szerint eddig a gyámhivatal előtt, melyből 14 alkalommal marasztalták az anyát. Amióta a peren kívüli bíróság jár el, szintén folyamatosan feljeleníti az anyát, melyben mindben marasztalják az anyát. A beadványai összehasonlításából látszik, hogy ahogyan az átadási kísérlet, úgy a beadványai is egyformán, sablonosan zajlanak. Az nyilvánvaló tény az apa számára is, hogy magától nem fog megváltozni a helyzet. Feltételezve és el nem fogadva az apai állítást, melyre semmilyen bizonyíték nincs, sőt az okiratok a kérelmezettet igazolják, **ha ténylegesen az anya magatartásán múlna a kapcsolattartás elmaradása és ez ténylegesen hiányt okozna az apának, akkor vélelmezhetően valamilyen változtatást eszközölné, például felügyelt kapcsolattartást,** hogy találkozhatson a gyermekkel. **Az apa megelégszik azzal, hogy 5 éve feljeleníti az anyát. Semmilyen együttműködést nem tesz, melyet a gyermekjóléti központtól korábban dolgozó [REDACTED] igazolni tud.**

[REDACTED] a gyermek védelembe vételi eljárása során folyamatosan végigkísérte az eseményeket és telefonon és írásban is többször feljelenította kérelmező részére a gyermekjóléti központ által működtetett családterápiát, pszichológusi tanácsadást, kapcsolattartási ügyeletet és olyan kapcsolattartást, ahol a gyermek, az anya és az apa van jelen. Ezeket [REDACTED] mondása szerint **kérelmező visszautasította és elmondta, hogy nincs szüksége ezekre,** valamint kérelmező a kapcsolattartási ügyeletet úgy képzeli el, hogy azon a gyermek és anyja vesz részt, majd annak végére megérkezik és elviszi a gyermeket. Feljelenítésre került szóban és írásban is, hogy az apa a gyermek otthonában próbálja meg kialakítani a kapcsolatot a fokozatosság elvét betartva, de **ezt is elutasítja.** 2020. október 30-ai email:

„A gyermekjő, a gyámügy és most már a bíróság is rendszeresen megállapítja, hogy a te hibádból hiúsulnak meg a kapcsolattartások, de neked hiába beszél bárki. Ezért nem is kell változtatnom a viselkedésemen és nem is fogok.”

Kérelmező magatartása egyértelműen igazolja, hogy kizárólagosan az anyát felelőssé tenni téves megállapítás. Itt is érzékelhető az Alkotmányos jogszabály értelmezés közjónak, erkölcsnek és józan észnek való megfelelés hiánya, **mert a jelenlegi az apai magatartás legalizálását eredinényezi, ami az apa saját elmondása szerint is az, hogy nem kell változtatnia semmin, azaz elutasíthatja a szakértői segítséget, javaslatokat, nem kell a Ptk. szerinti együttműködést tanúsítania, elég ha megáll pár méterre és felszólítja gyermekét, hogy rnenjen oda hozzá és ha ez nem valósul meg elérheti, hogy mindezért az anyát tegyék felelőssé.**

A bíróság nem élt a Bpnp. 22/C (1) szerinti meghallgatással vagy bizonyítással, megszegte az általa hivatkozott Pp. 279.§ (1) bekezdését, iratellenes döntést hozott. A bíróság azon tények alapján, hogy feltételezhető a kiskorú apai kapcsolattartási kísérletei során negatív esemény megvalósulása, akár a gyermek pszichés veszélyeztetése a Pp. 279. § (1) alapján arra az álláspontra jutott, hogy nincs szükség a Bpnp. 22/C (1)-re és az anya nem készíti fel a gyermeket megfelelően. **Ha csak azt a tényt vizsgálja, hogy elmegy-e a gyermek vagy nem, abban az esetben nincs szükség a fent hivatkozott jogszabályokra.** Döntését pusztán jogszabályhelyek felsorolásával indokolta. A bíróság hivatkozik arra, hogy csak adott naphoz tartozó eseményekkel foglalkozhat. Álláspontom szerint az adott elvitel esetén az elvitel meg nem valósulásának oka az adott naphoz tartozó pszichés állapot. Ez az ok nem tisztázott és szakkérdés. Szakkérdésben a bíróság nem foglalhat állást a Pp. 300. (1) alapján. A peren kívüli eljárás során **bizonyítási eljárás nem került lefolytatásra**, nem kerültek értékelésre a bizonyítékok. Erre tekintettel nem történt meg a tények megállapítása, mérlegelése, további bizonyítási eljárás lefolytatása Pp. 279.§ (1) szerint. A bíróság mindezek mellőzésével nem hozhatott érdemi döntést, hiszen a **hiányos tények, adatok, bizonyítékok alapján meglapozatlan a tényállás és megalapozatlan döntés hozható** kizárólag. **Sérült a tisztességes eljáráshoz való jog.**

Nem indokolta a bíróság, hogy mi alapján jutott arra a döntésre, hogy nem készíti fel a gyermeket az anya megfelelően. Az apával nem megy el a gyermek. Erről felvétel van, milyen módon nem megy el a gyermek. Nem folytatott le bizonyítási eljárást a bíróság, így sem állítani sem tagadni nem tudja, hogy milyen ok vezetett a kapcsolattartás meghiúsulásához és az kinek róható fel. Az vélelem. Nem indokolta, hogy milyen bizonyítékok alapján és milyen ok-okozati összefüggésre alapozta döntését a felek ellentétes elmondásain kívül. Miért és mi alapján értékelte és állapította meg a bíróság, hogy nem a kérelmező viselkedésére visszavezethető a kapcsolattartás elmaradása. Miért értékelte mindezt úgy a bíróság, hogy a gyermek akaratnyilvánítása nem mentesíti az anyát. A gyermek

akarattnyilvánítása oka mentesíti az anyát, mely szakkérdés. Ezért készült a szakvélemény, mely alátámasztja a gyermek magatartását. **A peren kívüli eljárásokban a magánszakértői vélemény nem használható, azonban az mint a fél állítása értékelhető a Szegedi Törvényszék 3.Pkf.21.375/2020/2. számú végzése szerint. A két fél leírta mi történt és bármilyen eljárás lefolytatása, bármilyen bizonyíték nélkül el tudta dönteni a bíróság az ellentmondások ellenére, hogy a gyermek el nem menetelének mi az oka. A felkészítés nem lehet befolyásolás vagy erőszak. Ezzel a kiskorú veszélyeztetését valósítaná meg az anya. A jelen körülmények között, ha a felkészítés nem eredményes az helytálló lehet, mert ha valós tények alapján készíti fel az anya a gyermeket és figyelembe veszi a gyermek tiltakozásának okát, abban az esetben az anya a felkészítésnek eleget tehet, de a gyermek továbbra sem akar az apával kapcsolatot tartani. Ha a gyermek anyai befolyásoltság nélkül tiltakozik az elvitel ellen, akkor az nem az anya felkészítésének hiánya. Szakértő döntheti el kizárólagosan, hogy mi a gyermek el nem menetelének oka és, hogy az anya felkészíti-e megfelelően az adott helyzetnek és befolyásolja-e a gyermeket. Itt is érzékelhető a tisztességes eljáráshoz való jog sérülése, a józan észnek, közjónak és erkölcsösségnek megfelelő értelmezés kötelezettségének sérülése, a gyermek és a szülő alkotmányos jogának sérülése.**

A bíróság indokolása a jogszabályok felsorolását követően kitér arra, hogy **„a felek által tett nyilatkozatok alapján a bíróság érdemben tudott határozni”, ezért nem nézte meg a felvételt, „a kérelmező a gyermek érdekét, és ekként a kapcsolattartás célját szem előtt tartva hagyott fel azzal, hogy a gyermeket magával vigye”, „kérelmezett által csatolt okiratok nem a jelen nemperes eljárással érintett kapcsolattartási időpontra vonatkoznak”** majd a **„Mindezekre figyelemmel”** szófordulatot használja a 6. oldalon. **A bíróság mindezt bármilyen tény vagy ok kifejtése nélkül teszi úgy, hogy a felvételtől egyértelműen megállapítható kijelentése helytelensége, különösen a gyermek elvitelével való felhagyás okánál.** A bíróságnak nem áll módjában a Pp. alapján tényeket kijelenteni anélkül, hogy azt érdemben indokolná, igazolná adattal, ténnyel, oksági összevetéssel és szakkérdésben szakértői bizonyítással. Nem elégséges azt leírni, hogy azért mellőzi a felvételeket, mert arra nem volt szükség. **Azt kell leírnia, miért nem volt szükség rá, mi az a tény, ok, körülmény, ami miatt az ellentmondásos előadások nélkül is valamelyik fél állítása igazolt. Az nem indokolás, hogy azért nincs rá szükség, mert nélküle is tudott dönteni ellentmondásos nyilatkozatoknál. Ezzel azt írja le a bíróság, hogy azért nincs rá szükség, mert nincs rá szükség. Honnan tudja a bíróság, hogy az anya hivatkozása elfogadható-e vagy sem, ha nem kért szakértői véleményt és a becsatolt felvételt nem tekintette meg és nem volt jelen sem az átadásnál, sem a felkészítésnél? A rendelkezésre álló bizonyítékok azt igazolják, aminek az ellenkezőjét a bíróság állítja, azaz hogy az apa magatartására vezethető vissza a kapcsolattartás elmaradása.** A bíróság, ha nem szakértő, nem áll módjában eldönteni a kapcsolattartás elmaradásának okát egyéb bizonyítás felvétele nélkül. A Pp. szabályait sérti az indokolás

tárgyában is. Sérti ezzel a **tisztességes eljáráshoz való jogot és a jogalkalmazás során előírt jogszabály értelmezési kötelezettség józan észnek, erkölcsnek, közjónak való megfelelés kötelezettségét.**

Az anyagi és eljárásjogi szabályok, melyek megsértésével sérült a tisztességes eljáráshoz való jog, a gyermek és szülő alkotmányos jogai, valamint a jogalkalmazásra vonatkozó közjónak, erkölcsnek, józan észnek és azok céljának és az Alkotmánynak való megfelelés követelménye az alábbiak:

Bpnp. 22/B. (4) d), Epnp. 22/C (1), (2): a gyermek nyilatkozata önmagában nem alapozza meg a kapcsolattartás elmaradását, azonban **kérelmezett valószínűsítette**, hogy pszichésen károsodott a gyermek a kapcsolattartás során és annak megkísérlése során és **neki nem róható fel a kapcsolattartás elmaradása. Amíg a szakkérdést nem döntötte el a bíróság vagy legalább bizonyítást nem folytat le, addig nem tudhatja és nem jelentheti ki, hogy felkészítette-e megfelelően a gyermeket az anya ellentmondásos nyilatkozatoknál**, mert a szakértői vizsgálat tudja eldönteni kinek a magatartása miatt nem megy el a gyermek kérelmezővel. Álláspontom szerint, ha a bizonyítékokat értékeli, abban az esetben kizárt, hogy egy veszélyeztető környezetben történő tartózkodás potenciális fennállása esetén, amikor a pszichés problémákra orvosi irat van, akkor a csatolt iratokból és felvételekből azt állapítja meg a bíróság, hogy a gyereket anyja nem készítette fel megfelelően. A kijelentés iratellenes és igazolja, hogy nem vonta értékelése körébe a bíróság a tényeket és bizonyítékokat és ez alapján helytelen, iratellenes döntést hozott a felderítetlen tényállás alapján, melyet az is igazol, hogy **amennyiben értékeli az bizonyítékokat, abban az esetben további bizonyításra lett volna szükség**, mert a kérdés, hogy hogyan történt a felkészülés bizonyítékkal nem igazolt a kérelmező által, így az szakkérdés és abban a bíróság nem dönthet. Semmilyen okát nem adta a bíróság annak, miért vélekedik úgy, ahogyan vélekedik a jogszabályok felsorolásán kívül, pusztán leírta állítását, melyet a Pp. szerinti követelmények ellenére semmivel nem támasztott alá, annak ellenére, hogy szakkérdés. Bizonyítási indítvány elutasítását, illetve indokolatlannak nyilvánítását mindenféleképpen indokolni köteles a bíróság **érdemben**.

A Bpnp. mögöttes jogszabálya a Pp., ez alapján további megsértett jogszabályok:

Pp. 123. §, Pp. 129.§ analógia és az előzetes végrehajthatóság alapján: **felfüggeszthette volna** a peren kívüli eljárást a bíróság, amíg a polgári per le nem zárul, ahol részletesen megvizsgálják valamennyi a tárggyal kapcsolatos tényt és körülményt, hiszen az apa által indított megszámlálhatatlan peren kívüli és gyámhivatali eljárás tényei a felek közötti peres eljárás tárgya és az egyes kapcsolattartások végrehajtása iránti kérelmek esetén minden esetben ezen tények és bizonyítékok tudják eldönteni, hogy az anya mulasztott-e. Kérelmezett elmondása szerint **860 gyámhivatali eljárást indított kérelmező, melyből 14**

esetben marasztalták kérelmezettet. Kérdést vet fel az is, miért állapítja meg a peren kívüli bíróság az anya felelősségét minden esetben, ha korábban az csak csekély esetben valósult meg a gyámhivatal álláspontja szerint.

Pp. 263.§ (1): megszegte a bíróság a tényállás szabad megállapításának elvét, mert azt nem alkalmazta. A felek előadását és a bizonyítékokat nem értékelte, hiszen ebben az esetben érzékelnie kellett volna, hogy a felek előadása ellentmondásos, ezt tisztáznia kellett volna, az pedig, **hogymiért nem megy el a gyermek bizonyítékkal nem igazolt, csupán a kérelmező előadása, vélelme.**

Pp. 266.§: a bíróság az itt megjelölt esetekben állapíthat meg tényeket bizonyítás nélkül, jelen esetben egyik eset sem áll fenn, a bíróság mégis megállapította, a gyermekkel való kapcsolattartás elmaradásának okát az ellentétes tartalmú nyilatkozatokból.

Pp. 268.§ (1), (2): a csatolt bizonyítékok alkalmasak voltak arra, hogy a jelentős tényeket ebből megállapítsák és a mérlegelés során figyelembe vegyék. A felvételen látható, hogy hogyan nem megy el a gyermek az apával. Feltéve és el nem fogadva, hogy az anya nem készíti fel a gyermeket, ezt hogyan állapította meg a bíróság a felek ellentmondásos előadásából, melyben egy dolog közös, hogy a gyermek nem megy el. A bíróság nem alkalmazta az itt megjelölt egyetlen bizonyítékot sem, kizárólagosan a felek ellentmondásos állításait értékelte.

Pp. 276.§: álláspontom szerint két ellentétes nyilatkozat esetén szükséges a bizonyítás elrendelése, különösen akkor, ha felvétel van becsatolva a tényállásról. A bizonyítás mellőzésének feltételei sem álltak fenn azáltal, hogy akként nyilatkozott a bíróság, hogy érdemben tudott dönteni a felvétel megtekintése nélkül, azonban ezt semmivel nem igazolta. Megszegte ezt a jogszabály helyet a bíróság.

Pp. 279.§ (1): jelen esetben csak a két ellentmondásos tényállítás került értékelésre, így ezt vetette egybe, egyenként és összességében értékelte és ez alapján alakította ki meggyőződését a bíróság. **Álláspontom szerint a nyelvtani értelmezés alapján is egyértelmű a jogszabálysértés, hiszen két ellentmondásos nyilatkozat egybevetése, egyenként és összességében való értékelése alapján nem lehet eldönteni melyik állítás a helytálló. A bizonyítás eredményének mérlegelése elmaradt, mert bizonyítás sem volt.** Amennyiben lett volna, abban az esetben nem írhatta volna le a bíróság, hogy az anya nem készítette fel a gyermeket megfelelően és a gyermek elvitelével felhagyás oka a gyermek érdeke. Ha bizonyítást vesz fel a bíróság és azt mérlegeli vélelmezhetően szakértői véleményt kér és a felvételt megtekintí. **Szakkérdés, hogy mire vezethető vissza a kapcsolattartás elmaradása, azonban a bíróság ezt minden törvényi kötelezettség nélkül, szakértelem hiányában eldöntötte,** mely kártérítési felelősségét alapozhatja meg.

Pp. 300.§ (1): a gyermek el nem menetelének oka szakkérdés, tehát szakértőt kell alkalmazni. A bíróság ezt nem tette meg.

Pp. 326.§: a bíróság bizonyító erőt állapíthat meg a magánokiratok kapcsán, azonban ezt nem tette meg, mert nem is értékelte az anya által csatolt iratokat, mert azok nem az adott kapcsolattartási napra vonatkoztak szerinte, habár az a gyermek védelembe vételi eljárásával kapcsolatos esetkonferencia és feljegyzés, valamint veszélyeztetettséget jelző lap és a felek közti email váltás volt. Ténylegesen nem a kapcsolattartás napján készültek, de a kapcsolattartás megíúsulásában végzett szakmai munkáról szóltak melynek felei a nem peres eljárás felei és melynek tárgya a kapcsolattartás elmaradásának oka, így álláspontom szerint tartalmát tekintve az esethez szorosan kapcsolódó bizonyítékok.

Pp. 346.§ (5): Pp. 349.§ (1) alapján: az indokolásban az iratok nem az adott napra vonatkozásága miatti elutasítás alaptörvény ellenes, hiszen **pl. ha az egy nappal hamarabb készült szakértői vélemény kimondaná, hogy az apa bántalmazta a gyermeket, álláspontom szerint nagyon is fontos tény lenne az egy nappal később megtörtént láthatásnál, de a jelenlegi bírói gyakorlat azt figyelmen kívül hagyná és elrendelné a kapcsolattartás pótlását és marasztalná az anyát.** Viszont a felvétel abszolút az adott napra vonatkozik, így annak figyelmen kívül hagyása az ellentmondásos állítások esetén nem tehető meg. **Az okokat, amiért nem értékelte a felvételt, amiért nem találta bizonyítottnak az anya állítását, amiért igazoltnak fogadta el az apa állítását, amiért a gyermek érdeke és a kapcsolattartás célja miatt ítélt az apai elvitellel való felhagyást, valamint ami miatt nem tekinti ítélőképességgel rendelkezőnek a gyermeket, nem tartalmazza érdemben a döntés. Nem sorolta fel a megállapított tényekre vonatkozó bizonyítékokat azokkal a körülményekkel együtt, amelyeket a bíróság a mérlegelésnél figyelembe vett. Csak kijelenti, hogy nem készíti fel a gyermeket az anya, hogy nem rendelkezik ítélő képességgel a gyermek, hogy a gyermek érdeke és a kapcsolattartás célja a felhagyás oka, hogy a felvétel nélkül is érdemben tud dönteni a bíróság.** Természetesen **vizsgálni kellett volna a (szak)kérdést, hogy mire vezethető vissza a kapcsolattartás elmaradása és azt is, hogy a gyermek felvételen tapasztalható magatartásából mi állapítható meg, van-e lehetőség arra, hogy ezt a felkészítéssel elkerülje az anya?** Ez csak szakértő bevonásával dönthető el. A bíróság jogszabályhelyeket sorolt fel és ezen kívül megállapításait, de hogy azokat mire alapozza, miből következtetett, azokat mi bizonyítja, ezeket mi köti össze nem jelöli meg. Az ezen jogszabályhelyen rögzített kötelezettségének egyáltalán nem tett eleget érdemben. Semmilyen módon nem értékelte a felvételt és nem rögzítette érdemben, hogy ezt miért nem tette meg, továbbá megállapításai kapcsán nem jelölte meg mire alapozza azokat a „Mindezekre figyelemmel” szófordulaton kívül és milyen bizonyítékok igazolják döntését az ellentmondásos nyilatkozatokon kívül. Mintha kizárólagosan csak azt a tényt vizsgálta volna

volt-e kapcsolattartás vagy nem és amennyiben nem, abban az esetben a bíróság által ez megalapozza az anya felróható magatartását. **A felelősség úgy tűnik objektív.**

Megsértésre került a Ptk. 4:2. § (1), (4): a gyermek érdeke és joga, hogy ne tartson kapcsolatot olyan környezetben, olyan személlyel felügyelet nélkül, ahol pszichés sérülés merülhet fel, ameddig az nem kerül bizonyításra, hogy ezen körülmények nem állnak fenn. Álláspontom szerint nem lehet kizárni a pszichés sérülés tényét **a láthatási kísérleteknél sem, mert a felvételen is láthatóan, laikusként is tudható, hogy ez nem pozitív élmény a gyermeknek és hogy milyen szinten negatív, szorongást vagy traumát okoz-e, az szakkérdés** már csak azért is, mert a gyermek anyjába és annak férjébe vetett bizalma is meginoghat, ha azt érzékeli, hogy ők ahhoz az apához kívánják elmenetelét, aki ellen egyértelműen tiltakozik, ami pszichésen károsíthatja. Nem lehet azt állítani megfelelő bizonyítási eljárás lefolytatása nélkül, hogy a gyerek érdeke és joga nem sérül egy ilyen helyzetben. A döntés sérti ezt a jogszabály helyet.

Ptk. 4:146.§ (2): Ebben az esetben nem a gyermek vélemény nyilvánítása alapján járt el az anya férje, hanem a gyermek vélemény nyilvánításának oka és azt megerősítő szakvélemény alapján. **A gondozás és a törvényes képviselési kötelezettség alapján nem kötelessége erőszakkal vagy befolyásolással rávenni a gyermeket az anyának vagy férjének a kapcsolattartásra.** Amennyiben a közölt tényeket és csatolt bizonyítékokat figyelembe vette volna a bíróság és bizonyítást vett volna fel, akkor nem marasztalhatta volna az anyát. Azzal, hogy az anyát marasztalja a bíróság, megsérti ezen törvényhelyet.

4:147.§ (1): az apa semmilyen együttműködést nem mutat. Fenn áll az eshetősége annak, hogy az apai kapcsolattartás során a gyermek pszichés egészsége károsodhat. Ennek ellenére a bíróság erre kötelezi az anyát és ezzel a gyermeket. Ezzel megsérti a törvény helyet, mert nem kötelezi az apát együttműködésre, sőt ennek hiányát legalizálja. Az anyát ne marasztalják el a kapcsolattartás ilyen körülmények közti elmaradásáért olyan okkal, hogy nem készíti fel a gyereket, ha a tényállást nem tisztázzák és bizonyítási eljárást nem folytatnak le az ellentmondásos nyilatkozatok ellenére.

4:148.§: Ügyfelem nem osztja a bíróság azon álláspontját, hogy vélemény nyilvánítása nem vehető figyelembe, mert nem minősül ítélőképességgel rendelkezőnek. A törvény nem jelöl meg korhatárt az ítélőképességhez, azt a cselekvőképességnél jelöl meg. Nem lenne értelme a Ptk. valamennyi érintett jogszabályhelyének, ahol az ítélőképesség birtokában lévő gyermek véleményének kikérését rögzíti. Jelen esetben **azt, hogy tiltakozik, védekezve az elvitel ellen a gyermek egyértelműen a Ptk. ítélőképességgel bíró fordulatának tekinthető, mert személyét érintő három napos tartózkodásának ténye tárgyában, ha félelmet mutat a gyermek, akkor azt nem lehet úgy tekinteni, hogy nem tudja megítélni félelme, tiltakozása helyességét, mert azzal kapcsolatban nincs megfelelő belátási képessége,**

főleg úgy, hogy korábban megvalósult a kapcsolattartás és ezt követően alakult ki a tiltakozó magatartás, melyre magánszakértői vélemény is igazol.

4:149.§: a tényállás megfelelő értékelése és a bizonyítékok mérlegelése esetén nem juthatott volna a bíróság arra az állításra, hogy akadályozza az anyát a kapcsolattartást. Jelen esetben az apai kapcsolattartás korlátozása is felmerülhet, azonban ennek ellenére az anyát marasztalták. Megsértették a törvény helyét.

4:164.§ (2): azzal, hogy az anyát marasztalta a bíróság a gyermek kiegyensúlyozott életvitele került veszélybe, megsértették a törvényt azzal, hogy nem folytattak le bizonyítást és nem értékelték a bizonyítékokat és ennek mentén marasztaló döntést hoztak.

4:173. §: az apa együttműködési kötelezettségét semmibe veszi és a marasztaló döntéssel a bíróság ezt az apai magatartást támogatja, mellyel jogszabályt sért és nem biztosítja a családi élet, nyugalom biztosítását, sőt törvényesíti az azt zavaró magatartást.

4:178. § (1), (2): **azzal, hogy a bíróság a hibás döntésével megerősíti az apai magatartást a gyermek több éve nem tud kapcsolatot tartani apjával.** Amennyiben a peren kívüli eljárás nem az anyát marasztalná, akkor az apát ösztönöznék a jogkövető magatartásra, azaz az együttműködésre, így elkezdődhetne a gyermek kapcsolatának visszaépítése, azonban, amíg a bíróság az anyát marasztalja, továbbra sem tud érvényesülni a gyermek joga és érdeke az apával való kapcsolattartásra.

4:180. § (1): a 4:179.§-nál előadottak irányadóak jelen jogszabály hely esetén.

4:184.§: lehetősége van a bíróságnak korlátozni, megvonni. Amennyiben ezt nem kívánja gyakorolni, akkor sincs joga a gyermek jogával és érdekével ellentétes helyzet vélelmezhetősegek az azt figyelmen kívül hagyni, és abba a gyermeket belekényszeríteni bizonyítási eljárás lefolytatása nélkül és úgy tenni, mintha esély sem lenne arra, amit a másik fél állít.

1991. évi LXIV. törvénnyel kihirdetett Gyermek jogairól szóló New York-i Egyezmény 9. cikk 3. pont, 18. cikk 1. pont: a gyermek mindenekfelett álló érdekével ellenkezik egy esetlegesen veszélyeztető szülővel történő kapcsolattartás és a gyermeket pszichésen esetlegesen károsító kapcsolattartás kísérletekbe való kényszerítés, mely a gyermek fejlődését és nevelését nem szolgálja, így egy ilyen helyzetbe történő bírósági kényszer alkalmazása sem. A bíróság döntésével ezen rendelkezéseket megsértette.

149/1997. (IX.10.) Kormányrendelet 27.§ (1): nem segíti a gyermek nevelését, fejlődését egy esetlegesen veszélyeztető helyzetbe történő kényszerítés.

Mindezek ismeretében az első és másod fokú bíróság a döntésével megsértette a tisztességes eljáráshoz való jog és a gyermek alkotmányos jogát, valamint egyértelműen ellentmond a józan észnek megfelelő, a közjót szolgáló, erkölcsös és a törvények céljával és az Alkotmánnyal való megfelelés szerinti jogértelmezésnek a bírói gyakorlat, mert az, hogy a gyermekkel történő apai kapcsolattartás során történt eseményeket követően a gyermek nem megy el az apával, mely fizikai tüneteket okoz és ez miatt az anyát marasztalják semmi esetre sem józan ésszel összeegyeztethető, szolgálja a közjót és kifejezetten az erkölccsel ellentétes, hiszen a rosszhiszemű magatartást tanúsító személyt támogatja. **Ezen joggyakorlat mellett az apa álláspontom szerint jogszerű rosszhiszeműséget valósít meg, melyet igazol az email üzenete, hogy nem kell a magatartásán változtatni, amit ha a felvételt megtekinti a bíróság látható, hogy nem más mint a gyermek felszólítása cselekvésre több méter távolságból, mely elmarad.** Fontosnak tartom, hogy álláspontom szerint, ha egy szülő ténylegesen igényt tart a gyermekkel való kapcsolattartásra, valószínűsíthetően vélt vagy valós sérelmeit félre téve eleget tesz annak az anyai kérésnek, hogy a gyermekkel kezdetben a családi házban találkozzon, ahol biztonságban érzi magát a gyermek, és fokozatosan alakítsa ki a kapcsolatot újra vagy felügyelt kapcsolattartást kér. **Kifejezetten a jóhiszemű és együttműködő magatartás Ptk.-beli szabályát sérti az apai cselekvés, melyet a bíróság törvényesít.** Álláspontom szerint nem lehet egy ilyen összetett és időben elhúzódó eseménysorból kiragadott egy alkalmat akként értékelni, hogy semmilyen bizonyítás nem kerül lefolytatásra az ellentétes tartalmú nyilatkozatok esetén és ismeretén kívül. **Kiüresedni látszik a Bpnp. tényállás tisztázásra vonatkozó 22/C.§ (1) bekezdése és a mögöttes Pp. fent megjelölt tényállás tisztázási és indokolási kötelezettsége, valamint a megjelölt anyagi jogszabályok, amennyiben a jelenlegi joggyakorlatot támogatja a Tisztelt Alkotmánybíróság.**

Álláspontom szerint mind az Alaptörvényben rögzített jogokat és azokat specializáló Ptk., Pp., Bpnp. szabályait sérti a jelenlegi joggyakorlat, mely törvényeket az Alaptörvényben foglalt 28. cikk, XVI. cikk és XXVIII. cikk alapján kell értelmezni és alkalmazni, mely törvényi kötelezettség a független bírakat is köti.

Nem lehet egyetlen jogszabály szövegét azok célja és a vonatkozó törvények és alapjogok figyelembe vételével úgy értelmezni, hogy egy gyermeket olyan helyzetbe kényszerítsen, amely számára esetlegesen bántalmazó, veszélyeztető lehet.

Nem lehet egyetlen jogszabály szövegét azok célja és a vonatkozó törvények és alapjogok figyelembe vételével úgy értelmezni, hogy a tényállás felderítése nélkül, bizonyítási eljárás nélkül engedélyezze a bíróságok döntéshozatalát ellentétes nyilatkozatok esetén.

Nem lehet egyetlen jogszabály szövegét azok célja és a vonatkozó törvények és alapjogok figyelembe vételével úgy értelmezni, hogy a bíróság nem érdemi indokolással, pusztán vélelmei, véleménye kinyilatkoztatásával tegyen eleget az érdemi indokolásnak.

Nem lehet egyetlen jogszabály szövegét azok célja és a vonatkozó törvények és alapjogok figyelembe vételével úgy értelmezni, hogy a kizárólagos szülői felügyeleti joggal rendelkező

anyát, amikor gyermeke pszichés alapú fizikai tüneteket (**agresszivitás, tikkelés, szobatisztaság ellenére akaratlan széklet és vizelet ürítés, gyomorfájás, beszédhibás lett**) mutat az apával való kapcsolattartás után, felvétele és magánszakértői véleménye van arról, hogy az apa magatartása felróható, törvényi kötelezettsége a gyermek véleményének figyelembe vétele és a károsodástól való megóvása, az apa együttműködésre nem hajlandó, akkor az anyát marasztalja.

Ha nem az előírt 28. cikk követelményei betartásával jár el a jogalkalmazó, akkor sérti a XVI. és XXVIII. cikk alkotmányos jogát.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

XVI. cikk

(1) Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz. Magyarország védi a gyermekek születési nemének megfelelő önazonossághoz való jogát, és biztosítja a hazánk alkotmányos önazonosságán és keresztény kultúráján alapuló értékrend szerinti nevelést.

(3) A szülők kötelesek kiskorú gyermekükről gondoskodni. E kötelezettség magában foglalja gyermekük taníttatását.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulumból, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

XVI. cikk

(1) Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz. Magyarország védi a gyermekek születési nemének megfelelő

önazonosságához való jogát, és biztosítja a hazánk alkotmányos önazonosságán és keresztény kultúráján alapuló értékrend szerinti nevelést.

(3) A szülők kötelesek kiskorú gyermekükről gondoskodni. E kötelezettség magában foglalja gyermekük taníttatását.

A gyermek 5 éve tartó rendszeres apai próbálkozás ellenére a korábban megvalósult kapcsolattartást követően pszichés alapon fizikai tüneteket produkált és nem akar az apával az anya jelenléte nélkül kapcsolatot tartani. Magánszakértő vélemény igazolja az apai magatartást és számos felvétel a gyermek folyamatos, egyértelmű tiltakozását, melyet védekezve ad elő, elbújik és még apja látóterében sem akar tartózkodni. A jelen lévő anyát vagy férjet teljes testtel átöleli és az apa, amennyiben pár lépés távolságnál közelebb lép hozzá, intenzíven tiltakozik. Az apa által csatolt felvételeken átlagban 10-20 percig látható a viselkedés és az is, ahogyan a kötelezettek próbálják az átadást, de a gyermek az apa kezét sem hajlandó megfogni, sőt rá sem néz a tőle pár méterre álló apja, kitartó nézz rám szívem, gyere drágám felszólításai ellenére, aki kizárólag a telefont tarja folyamatosan a kezében és csak úgy fogadja el a gyermekkel a kapcsolattartást, ha az magától odasétál hozzá, majd elmegy vele. Ebben a helyzetben az apai kapcsolattartás jogánál erősebb a gyermek testi, szellemi, erkölcsi fejlődéshez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz való joga és az anya kiskorú gyermekről való gondoskodási kötelezettsége. Az apa magatartása nem együttműködő és egyértelműen szakmai segítségre szorul, akár pszichológus, akár felügyelt kapcsolattartás keretében. Ezt az anya és a védelembe vételi eljárás lebonyolítói többször jelezték, kérték, azonban az apa elzárkózik. Azzal, hogy mid az első fokú, mind a másodfokú bíróság az anyát marasztalja a kapcsolattartás elmaradásáért és kötelezi az elmaradt kapcsolattartás pótlására, mely előzetesen végrehajtható, a gyermeket és az anyát az Alkotmányos jogaival ellentétes helyzetbe kényszeríti, azt konzerválja, így a kapcsolattartás nem jön létre, mert az apa együttműködését negligálja, mely nélkül kizárt a kapcsolattartás megvalósulása. Maga a bírósági döntés képezi a kapcsolattartás akadályát és sérti a gyermek apjával való kapcsolattartására vonatkozó jogát, mint szellemi, erkölcsi szükségletet.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

Peren kívüli eljárásról van szó, de ez nem eredményezheti azt, hogy ebben az esetben lehetőség van nem tisztességes eljárásra. Ennek megfelelően a peren kívüli eljárásnak is tisztességesnek kell lennie. A bíróság a döntését bizonyítási eljárás lefolytatása nélkül az ellentmondásos nyilatkozatokra alapította, az anya bizonyítékait nem fogadta el, mert azok nem az adott napra vonatkoznak, az apa védekezését a felvétel értékelése nélkül igazoltként elfogadta. „Kizárólag” az adott „kapcsolattartása kapcsán kifejtett magatartások és

körülmények alapján kellett határoznia" kitételekre hivatkozik. A gyereket ítélőképességgel nem rendelkezőnek tekinti a tárgyban. Az adott kapcsolattartáson rögzített felvétel mellőzését azzal indokolta, hogy a nélkül is tudott érdemben határozni az ellentmondásos két nyilatkozat esetén. Az apa elvitellel való felhagyását a gyermek érdekében történt tényként értékelte. Figyelmen kívül hagyta az anya által az apa vonatkozásában leírtakat, miszerint a kapcsolattartás elmaradása az apa magatartására vezethető vissza. Indokolásában jogszabályhelyeket sorol fel és a „*Mindezekre figyelemmel*” kitéletet írja le. Döntését érdemben nem indokolta és nem támasztotta alá semmilyen ténnyel, okkal, adattal, bizonyítékkal. Megjegyzem a felsorolt jogszabályhelyekkel ellentétes döntést hozott. A bizonyítást egyenlőtlenül kezelte az apa javára. Megszegte a tényállás tisztázási, bizonyítási eljárás lefolytatási és indokolási kötelezettségét, a másodfokú bíróság pedig mindezt helyben hagyta. A tisztességes eljárás követelményét mindezzel megszegte, amit a hozott döntés jogalkalmazás során alkalmazandó józan ésszel, közjával és erkölccsel egyértelműen ellentétes eredménye is igazol álláspontom szerint.

28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambuláját, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

A jogszabályok józan észnek, közjónak, erkölcsnek való megfelelés szerinti értelmezésnek ellent mond, hogy az az anya, akinek kötelezettsége gyermek védelme olyan magatartásra kényszerül a bírósági döntés alapján, mely gyermeke alkotmányos és Ptk.-beli, valamint egyezményes jogait sérti, mert a gyermek tiltakozása és pszichés tünetei ellenére kell a gyermeket rábírnia arra, hogy apjával tartson kapcsolatot a jelenléte nélkül. Ezt csak abban az esetben tudja megtenni, ha megsérti gyermeke jogait, Ptk.-beli kötelezettségét és kényszerít, erőszakot vagy rosszhiszemű befolyásolást alkalmaz. Ez az ellentmondásos helyzet álláspontom szerint egyértelműen igazolja a jogalkalmazás Alapokmánnyal és jogszabályokkal ellentétes voltát, mert csak abban az esetben kényszeríthető valaki a törvényes jogai megsértésre bíróság által hozott döntéssel, ha a döntés meghozatali eljárás, a jogalkalmazás a jogszabályokkal nincs összhangban, azzal ellentétes, jogszabályellenes. Egyetlen törvény értelmezése sem vezethet ilyen döntéshez, ha a törvények céljait az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik, hacsak maga az Alaptörvény nem törvénytelen.

Az pedig, hogy egy vélelmezhetően rosszhiszemű apai magatartás bírósági döntéssel igazoltá válik, melynek hatására az apa együttműködési kötelezettsége kioltódik és pontosan az apa által elmondottak szerint elérni kívánt cél, a gyermekkel való kapcsolattartás meg nem

valósulásának konzerválását eredményezi a bírósági döntés, szintén a józan észnek, erkölcsnek, közjónak való céllal ellentmondásosságot és ez által az Alapokmány ellenességet igazolja.

Ezt igazolja az a tény, hogy ebben a helyzetben az anya, aki védeni próbálja gyermekét, együttműködik, minden alkalommal megjelenik, felügyelt kapcsolattartást kér és ajánl fel, míg az apa, aki nem működik együtt, leírja, hogy semmilyen változtatást nem kell tennie, pedig erre a védelembe vételi eljárás lebonyolítója is felkéri újra, meg újra, azonban az apa évek óta csak feljelenti az anyát, de a kapcsolattartás évek óta nem alakul ki. Ha az Alkotmányos jogokkal összhangba kerül értelmezésre a törvény, akkor nem eredményezheti az apai magatartás jogi elismerését és az anyai magatartás szankcionálását, valamint az újra meg újra eredménytelenségre ítélt kapcsolattartási kísérletek elrendelését.

Laikusként is látható, hogy a józan észnek ellentmondó, erkölcstelen és amennyiben több hasonló eset előfordul (megjegyzem a 2020. 03. 01-ei hatályba lépés óta praxisomban már kettő ilyen akkut kapcsolattartási eset van) a közjót, mint célt nem szolgálja az első és másodfokú bírósági döntés.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Indítványozó az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági végzések végrehajtásának felfüggesztését nem kezdeményezte.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

Az ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya és az ügyvédi igazolvány másolata mellékelve.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról (Melléklet)

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 52. § (5) bekezdésére és 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II. 27.) Tü. határozat 36. § (2) bekezdésére tekintettel indítványozó az alkotmányjogi panasz indítványban szereplő személyes adatainak nyilvánosságra hozatalához nem járul hozzá.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Melléletek)

- apai kérelem
- anyai nyilatkozat
- 1. fokú végzés

- fellebbezés
- 2. fokú végzés
- meghatalmazás
- ügyvédi igazolvány

